

ГЛАСОТ НА НАРОДОТ НЕ Е ВЕЌЕ ГЛАС НА ПЛАЧ ВО ПУСТИНАТА

ДО ЗДРУЖЕНИЕТО НА ГРАЃАНИ, ГРАЃАНСКОТО ДВИЖЕЊЕ НА МАКЕДОНИЈА

Во јули 2004 година, Здружението на граѓани го одржа основачкото собрание. Платформата на Здружението на граѓани, Граѓанското движење на Македонија за обичните луѓе - граѓаните беше прифатлива, бидејќи беше конципирана специјално за "граѓанинот конечно да стане центар на политичкиот живот, активен фактор, почитуван како создавач и финансиер на јавната власт, која пред него треба да биде целосно одговорна...". Конечно, четиринаесетгодишната желба на обичниот човек се претвори во надеж(!?). Непробивната бариера на групно-партиските интереси на етничка основа ќе почне да се урива како Берлинскиот ѕид!? И во Македонија, како и во сите демократски развиени земји на Европа, општиот интерес ќе си ја земе непркосновена доминантна позиција во функционирањето на институциите на системот.

Изјавата за пристапување во Здружението ја поднесов во август. Постапката дека граѓанинот конечно треба да стане центар на политичкиот живот и активен фактор..., за мене беше дополнително мотивирачка реална претпоставка иако, да бидам искрен, според транзиционата практика - во тоа верував само еден процент - што и се оствари(!?). Кон пристапницата приложив краток текст, со три претпоставки за улогата на движењето:

1. Поле на интерес - еко-

номија и технолошки развој, наместо одржлив и за маркетиншкото поимање на синтагмата одржлив развој е одржување на развојот на постигнатото ниво, а технолошкиот развој има нагорна линија. На пример: Шведска има и одржлив развој на ниво на комуникациско-информатичката технологија. И Гвинеја, Руанда, Бурунди итн. имаат, исто така, одржлив развој, но на сосема друго ниво(!?). Македонија може да има одржлив развој на нивото, кое го постигна со приватизацијата - најниско можно ниво на валкана технологија. Ова мое видување можам да го елаборирам и аргументирам да го образложам.

2. Поврзувањето на обичните граѓани со медиумите и интелектуализмот, а потоа, со институциите на системот, каде што нивното функционирање ќе може конечно да се насочи кон технолошкиот развој на земјата и излез од кризата, која се претвори во секојдневие и перспектива(!?), но само за обичните луѓе, за народот; за мене беше посебен мотив.

3. Технолошкиот вишок, во оваа пригода само го спомнувам атрибутот технолошки, 14 години во Македонија се употребува само во синтагмата технолошки вишок. А, примената би можела или би требало да биде кауза сине ква нон (cansa sine qua non). Технолошки развој, а не како што е кај нас во практиката: кауза ефициенс (cansa eificiens), причина која ѝ претходи на криминалната приватизација и невработеност, гласот на народот, во изминатите години всушност, за жал и за срам, е "voks klamantis in deserto" (глас на плач во пустина т.е. на Јован Крстител!?). Па, затоа народот се прашува самиот себе:

"Како можеш неког да го убедиш дека е неспособен ако со успех бил неспособен 14 години!?"

Нашите политичари, едни исти, 14 години пермутираат во власта. Пред изборите, без оглед за какви избори се работи, со сите средства, возможни и невозможни, се натпреваруваат и трчаат да ја освојат или да ја задржат власта, а потоа кога ќе стигнат на целта, трчаат само почесни кругови до следните избори! Во тој стил веќе ги почнаа подготовките за следните парламентарни избори(!?).

Но, сега, со новите правила за референдум, се суспендира правото на непосредна демократија и де јуре. Со Законот, меѓу другото, се забранува и плебисцитарно изјаснување за закони за кои е потребно Бадинтерово мнозинство(!?).

По француското референдумско "НОН" и холандското "НЕ", за новиот Европски устав, европските експерти и независни аналитичари испраќаат јасна порака до македонскиот народ со коментар:

Ако пратениците не сакаат доброволно да се помес-

тат или да се тргнат настрана, за да го пропуштат народот да помине, и тој да тргне кон Европа,

- со непосредно право да одлучува за јавните државни работи со референдуми (на пример, Франција и Холандија), или

- со непосредна демократија, како што е во некои кантони во Швајцарија.

За државните работи треба да решава собрание на претставници кои народот ќе ги избира, при што ќе си го задржи правото и за референдум и за "почеста" промена на пратениците, особено кога ќе се обидат да наметнат сопствена (партиска) волја, како на пример: ...децентрализација на власта (!?)... употреба на знамињата (!?)... јазиците (!?)...

Или, особено како сега, со новиот Закон за пратеници кои сами го донесоа ќе покажат и ќе докажат дека одамна живеат (и сакаат "вечно" таму да останат надвор од просторот и од времето на оние кои ги избрале (!?).

Консеквентно се наметнува заклучокот: ако сите политички опции дефинитивно се потрошени, особено кај двете најголеми партии СДСМ и ВМРО-ДПМНЕ за овие изминати 14 години, што е реална претпоставка по најновите внатрешпартиски превирања и турбуленции, и ако од друга страна, овие две партии се убедени во својата исклучителност како политички субјекти, дека тие се един-

ствените "од Господ дадени" "куртати и муртати" (на принципот стани Курто да седне Мурто), да пермутираат во власта, што недвосмислено, постојано, во континуитет го манифестираат преку медиумите, тука сè уште е народот, обичните луѓе кои можат да помогнат, само што вие не ги гледате(!?).

Тие се во калта, тињата каде што ги фрливте и сè уште ги фрлате веќе 14 години. А "во тињата се наоѓа бисерот" (Виктор Иго, "Клетници") само треба да го извлечете.

Затоа се обраќааме до Здружението на граѓани - Граѓанското движење и медиумите - новинарите... да се слушне гласот на народот... Тој не е веќе "плач во пустина", тој е "лавовски рик во џунгла"(!?), јасна и гласна опомена за политичарите да преминат од зборови на дела, бидејќи во спротивно, само народот ја има таа моќ да премине, буквално, според латинскиот постулат "A verbis ad verbera"

- "од зборови на стап", се разбира, ако нема друга алтернатива - референдуми, предвремени избори... А тоа може да го постигне некомпромитирана (ако има) или нова политичка партија, која ќе излезе пред народот, меѓу другото, со две основни програмски задачи, со јасна определба:

Прво, да се посочи и идентификува вистинскиот технолошки вишок(!?), за да се запре процесот по 14 години, технолошкиот вишок да прогласува технолошки вишок!?

Второ, да ја определат вистинската насока за технолошки развој. Тоа значи да ја запре технолошката контрареволюција, транзициониот "развој" (приватизацијата) на македонското стопанство кое ги претвори капитал-интензивните капацитети, особено на хемиско-металургиската индустрија, прво во загубари, а потоа во трговски друштва, сведувајќи ги на најниско можно ниво - на ниво на

производство на "највалкани технологии, продавајќи ги со тендер или без, сеедно, "за без пари" на странски т.н. стратешки инвеститори (таканаречени квази, бидејќи во досегашната практика нема ниту еден кој вистински вложил барем еден денар како директна инвестиција, што можам аргументирано да го образложам), се задржуваат застарената технологија и дотраената опрема. Без никакви технолошки иновации (да е "скраја" од современи технологии, странците, откако ќе извлечат сè што можат за себе и тоа на најпримитивен начин, загадувајќи ја животната средина и околината како никогаш пред тоа, ги подготвуваат индустриските капацитети" за препродажба

(на пример "Митал стил" - Скопје - Ладна валалница и полуконти, Скопски легури - топилницата) или затворање (Окта и Фени), како ефективни продуценти на еко катастрофи!?

Ова се само еклатантни примери и сега многу актуелни во медиумите.

Да заклучиме, технолошката контрареволюција е генераторот на економската криза, консеквентно, економската криза е генератор на тоталната криза на нашето општество. А тоа е криза во која нормално не функционираат институциите на системот.

Васил Томовски,
Скопје

Рубриките ФОРУМ и ПИСМА ја отсликуваат нашата отвореност кон јавноста. Овде автентично објавуваме и текстови кои не се во согласност со нашата уредувачка политика.

Неделникот "Македонско сонце" во соработка со издавачката куќа "Макавеј" Ви претставува 4 нови книги, кои авторите и ги посветуваат на родната земја и луѓето во неа. Цел е да се анимираат што повеќе читатели. Книгите можат да се нарачаат во нашата Редакција.

Еднаш во месецот ќе се доделува по една книга како награда за Вашите забележителни успеси и активности во земјата и во дијаспората, кои соодветно ќе се презентираат во неделникот.

Макавеј

"Предавствата и атентатите"
800 ден + 60 ден ПТТ
Америка 17\$ + 4\$
Европа 13€ + 3€

"Македонски дејци"
500 ден + 60 ден ПТТ
Америка 11\$ + 4\$
Европа 8€ + 3€

"Приказни од долна земја"
450 ден + 60 ден ПТТ
Америка 9\$ + 4\$
Европа 7€ + 3€

"Македонија и Грција"
800 ден + 60 ден ПТТ
Америка 17\$ + 4\$
Европа 13€ + 3€